

In Memoriam Jarig van Sinderen

Het was 1990. Ik volgde het werkcollege Macro-Economische Politiek. Prof.dr. Frans Rutten had de leiding en Jarig van Sinderen verzorgde tevens colleges. Op bevlogen wijze. Ik denk dat ik toen geïnfecteerd ben met de combinatie beleid en wetenschap. Het mooie van Jarig vond ik altijd dat hij probeerde wetenschap in te zetten om het beleid beter te onderbouwen. Hij geloofde enorm in op wetenschap gebaseerde oplossingen voor de samenleving.

Jarig vroeg mij als een van de eerste medewerkers van OCFEB. Een instituut waar hij veel aan heeft gedaan om dat van de grond te krijgen. Wetenschappers en beleidsmakers (met een wetenschappelijke inslag) werkten daar samen. Dat waren prachtige jaren. Eerst volledig vrij onderzoek, later op basis van een doorwrocht onderzoeksprogramma. Helaas ging OCFEB verloren. Maar aan Jarig lag dat totaal niet. Hij zag het met lede ogen aan.

In 2004 promoveerde ik bij Jarig op een proefschrift over afval. Veel heb ik te danken aan de vele besprekingen die we weidden aan de verschillende hoofdstukken. Met name hechtte hij eraan dat elk hoofdstuk goed onderbouwd was, maar ook dat er een rode draad door het geheel zat. En elke bespreking losten we natuurlijk ook alle mogelijke economische problemen van het land op. Of het nu ging om de te hoge collectieve lastendruk, de oplopende staatsschuld, het tekort aan banen, dreigende inflatie of het probleem op de huizenmarkt.

Als Kamerlid kwam ik hem opnieuw diverse keren tegen. Nu als economisch denker bij de NMa. Toen hij eens pleitte tegen het Europese voorstel om productie- en prijsafspraken te maken in de landbouw, was het denk ik de enige keer dat ik niet openlijk refereerde aan het feit dat we elkaar kenden. Maar het tekende wel Jarig. Openlijk gaf hij altijd aan wat hij vond, of dat nu gepruimd werd of niet.

De laatste twee jaar zag ik Jarig weer zeer regelmatig. We probeerden samen met Emiel Maasland het Erasmus Competition and Regulation Institute (ECRI) weer nieuw leven in te blazen. Zeer recent wonnen we nog een raamwerk contract bij de Ierse overheid. Vorige week dinsdag vergaderde hij voor het laatst met ECRI. En donderdag kwam het verschrikkelijke bericht dat hij plotseling overleden was. Het sloeg in als een bom. Bij velen van ons. We zullen Jarig gedenken als een mens die altijd meeleeft. In goede, maar zeker ook in slechte tijden. Dan was hij er voor je. Zonder voorbehoud. En als wetenschapper die beleid en wetenschap verbond. Die erfenis gaat niet verloren.

Elbert Dijkgraaf

Voor een In Memoriam in ESB, samen met Raymond Gradus zie <https://esb.nu/esb/20060995/jarig-van-sinderen-beleidseconoom-pur-sang>.